

“CHỌN LỰA ĐÚNG TRONG SỰ THỬ THÁCH”

(Gia. 1:12-18)

*“Chúng ta thường tưởng rằng
sự thử thách là điều đến từ Thiên Đàng một cách khách quan
nhưng thật ra điều ấy vốn có nguồn gốc sâu xa từ trong bản chất người
mà chúng ta thừa thọ; vì vậy, chúng ta có phận sự
phải chọn lựa đúng trong thử thách...”*

3

*“Phước cho người bị cám dỗ;
vì lúc đã chịu nổi sự thử thách rồi,
thì sẽ lãnh mãi triều thiên của sự sống
mà Đức Chúa Trời đã hứa cho kẻ kính mến Ngài”*

(Gia. 1:12)

“CHỌN LỰA ĐÚNG TRONG SỰ THỬ THÁCH”

DẪN NHẬP

I. SỰ CHỌN LỰA: CHIẾN HAY HÀNG? (Gia. 1:12)

“Phước cho người bị cám dỗ; vì lúc đã chịu nổi sự thử thách rồi, thì sẽ lãnh mảo triều thiên của sự sống mà Đức Chúa Trời đã hứa cho kẻ kính mến Ngài” (C. 12)

1. Chiến: Con Đường Đến Phước Hạnh Và Mảo Triều Thiên

(1) Người ta có thể quyết lòng đứng vững trước mọi sự thử thách, cám dỗ đối với các mỹ đức Cơ Đốc như lòng trung thành, thanh liêm, kiên trì... để sống cho sự vinh hiển của Đức Chúa Trời...

“Anh em hoặc ăn, hoặc uống, hay là làm sự chi khác, hãy vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời mà làm” (1 Cô. 1:31)

(2) Họ được Đức Chúa Trời kể là được “phước” (Gr. makarios) mà ý chính là sự vui mừng về sau sẽ lớn lao hơn...

“Phước cho những kẻ chịu bắt bớ vì sự công bình, vì nước thiên đàng là của những kẻ ấy!” (Ma. 5:10; Sv. 3-10)

(3) Điều đáng nên chú ý là họ còn sẽ được “lãnh mảo triều thiên của sự sống” mà sự sống (đời đời; Sv. Gi. 5:24) là điều tất cả mọi người ở trong sự cứu rỗi đều vốn có!

“Hãy vì đức tin mà đánh trận tốt lành, bắt lấy sự sống đời đời, là sự mà con đã được gọi đến, và vì đó mà con đã làm chứng tốt lành trước mặt nhiều người chứng kiến” (1 Ti. 6:12)

2. Hàng: Con Đường Đến Sự Bại Hoại

(1) Không phải ai cũng đều kính yêu Chúa như họ đáng phải kính yêu...

“Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến Ta; người nào yêu mến ta sẽ được Cha Ta yêu lại, ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta” (Gi. 14:21)

(2) Không phải ai cũng nương cậy Chúa như họ đáng phải nương cậy...

“Anh em chạy giỗi; ai đã ngăn trở anh em đừng không cho vâng phục lẽ thật?” (Gal. 5:7)

(3) Không phải ai cũng hoàn thành công việc Chúa muốn họ hoàn thành...

“Chẳng phải hề những kẻ nói cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha Ta ở trên trời mà thôi” (Ma. 7:21)

(4) Sẽ có những kẻ tưởng chừng như được vĩnh viễn về vang nhưng sẽ bị bại hoại tinh linh trong ngày của Chúa...

“Khi ấy, Ta sẽ phán rõ ràng cùng họ rằng: Hỡi kẻ làm gian ác, Ta chẳng biết các ngươi bao giờ, hãy lui ra khỏi Ta!” (Ma. 7:23; Sv. Ma. 25:30)

II. SỰ DIỄN BIẾN: TỪ ĐÂU VÀ ĐẾN ĐÂU? (Gia. 1:13-15)

“Mỗi người bị cám dỗ khi mắc tư dục xui giục mình” (C. 14)

1. Đùng Đố Thù: Không Phải Tại Đức Chúa Trời

(1) *“Xin chớ đem chúng tôi vào sự cám dỗ”* (Lu. 11:4b) chỉ là cách nói của một phép hình văn gọi là “nghịch cách, giáng cách” (*litotes, meiosis*; Sv. 1 Cô. 6:9); về bản chất, *“Đức Chúa Trời chẳng bị sự ác nào cám dỗ được, và chính Ngài cũng không cám dỗ ai”* (Gia. 1:13)...

“Xin chớ đem chúng tôi vào sự cám dỗ!” (Lu. 11:4b)

(2) Thật ra, Đức Chúa Trời muốn chúng ta biết nương cậy Ngài để đắc thắng sự thử thách...

“Những sự cám dỗ đến cho anh em, chẳng có sự nào quá sức loài người. Đức Chúa Trời là thành tín, Ngài chẳng hề cho anh em bị cám dỗ quá sức mình đâu; nhưng trong sự cám dỗ, Ngài cũng mở đường cho ra khỏi, để anh em có thể chịu được” (1 Cô. 10:13; Sv. Php. 2:13; 4:13)

2. Nếu Thất Bại: Tại Mình

(1) Chính sở dục của mỗi người là nguyên nhân sâu xa nhất khiến cho người ấy không đứng vững được trước các sự thử thách...

“Nhưng mỗi người bị cám dỗ khi mắc tư dục xui giục mình” (Gia. 1:14; Sv. 4:1)

(2) Sở dục (Gr. *epithumia*, “muốn”) không luôn luôn xấu (Sv. Lu. 22:15;

Php. 1:23) nhưng một khi sờ dục khiến cho thất bại trong thử thách thì hậu quả là luôn luôn tai hại . . .

“Đoạn, lòng tư dục cuu mang, sanh ra tội ác; tội ác đã trọn, sanh ra sự chết” (Gia. 1:15)

III. SỰ KỶ VỌNG: “TRÁI ĐÀU MÙA” (Gia. 1:16-18)

“Ấy chính Ngài theo ý muốn mình, đã dùng lời chân thật sanh chúng ta, hầu cho chúng ta được nên như trái đầu mùa của những vật Ngài dựng nên” (C. 18)

1. Đùng Sai Lạc: “Chớ Tự Dối Mình” (C. 16-17)

Mệnh lệnh “Chớ tự dối mình” (C. 16) là mệnh lệnh về phận sự nhận thức đúng, tránh sự sai lầm trong mọi loại nhận thức là điều chúng ta vẫn hay phạm . . .

(1) *“Há chẳng biết...”* (1Cô. 6:10; Sv. 15:33)

(2) *“Chớ hề dối mình...”* (Gal. 6:7)

(3) *“Chớ để cho ai lừa dối mình...”* (1Gi. 3:7)

2. Phải Trưởng Thành (C. 18)

Sự nhận thức đúng đem chúng ta đến với lẽ thật là Đức Chúa Trời muốn chúng ta trở nên kết quả hoàn hảo của chương trình trọn vẹn của Ngài bằng chính Lời Ngài . . .

(1) Ngài muốn chúng ta được nên thánh qua thử thách
(Sv. 1Cô. 6:9-11)

(2) Ngài muốn chúng ta thắng tiến trong sự sống đời đời (Sv. Gal. 6:7-8; Gia. 1:12)

(3) Ngài muốn chúng ta trở nên giống như Ngài
(Sv. 1Gi. 3:7-10)

KẾT LUẬN